

KÁNTOR LAJOS

SÚLY ALATT A SAJTÓ

[/Részlet/](#)

A sajtó súlyát — úgy, hogy nekem is közvetlen közöm legyen hozzá — 1990 márciusában, Párizsban tapasztaltam meg. Néhányan a Grand Palais 404. auditóriumába hivatalos romániai meghívottak közül egyenesen Budapestről utaztunk a közép-kelet-európai térséget felölelő Könyvszalonra. A magyar—román értelmiségi dialógusról jöttünk, amelyet még a marosvásárhelyi események aknáí, az első nap estéjén érkező hírek sem tudtak szétrobbantani, bár kétségtelenül megzavartak. A Párizsba érkezésig aztán a távolsággal párhuzamosan nőtt a nyugtalanság bennünk (bizonyára nemzetiségre való tekintettel, nem pedig arra való tekintet nélkül, ahogy még néhány hónappal korábban is illett, szokás volt mondani). És azt tapasztalhattuk — a nyugtalanságot némiképpen ellensúlyozó örömmel —, hogy az érdeklődés középpontjában állunk, sokan kíváncsiak ránk, első kézből szeretnének információt, magyarázatot kapni a régebben és tegnap történetekre. Még inkább ez a hangulat jellemezte a főszerkesztők találkozóját, ahol franciák, németek, magyarok, románok, bolgárok, lengyelek, csehek és szlovákok s a még „jugoszlávok” voltunk együtt, számoltunk be lapjainkról és válaszoltunk a kérdésekre. Ott, a **Korunk** s a nemrég indított **Puntea** (a kolozsvári román nyelvű, magyarok szerkesztette lap) nevében szólva, a terembeli csendet úgy értelmezhettem, azzal áltathattam magam, hogy szavamnak súlya van. S ez az illúzió meghosszabbodott a **Libération** és a **Lignes** munkatársának interjúkérdéseit hallgatva. (Hiúságomat a párizsi folyóirat 1990 júniusában visszaigazolta, amikor „Közép-Európa. Nemzetek-nemzetiségek-nacionalizmusok” című összeállításában Wolf Biermann, Bence György, Petr Pithart, **Eörsi István**, Walter Janka és más, német, magyar, bolgár szerzők társaságában szerepeltetett.) [...]